

ud fra, hvilke Familier der kunne svare en saadan Leie, maa man vel antage, at Leien ikke tør udgjøre mere end fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ af Familiens Indtægter, og saadanne Leiligheder vilde altsaa blive benyttede af Personer eller Familier, der have 4 à 500, ja tildeels 600 Rigsdaler i aarlig Indkomst. Af Indkomstangivelserne veed man, at 4,799 Personer ere ansatte til 400 Rd., 2,032 til 500 Rd. og 1,909 til 600 Rd. aarlig Indkomst, og tager man nu alle dem, der svare Skat af 4 og 500 Rd., samt Halvdelen af dem, der svare Skat af 600 Rd., vil der være Spørgsmaal om Boliger til omtrent 7,700 Personer. Naar man endvidere gaaer ud fra, at der tillige er Tale om en Mellemstørrelse af Leiligheder paa imellem 64 og 80 □ Alen, altsaa paa 72 □ Alen, hvortil kommer et Mindstetal af Forskjellen imellem Forhuusbygninger og Side- og Vaghuusbygninger, der ere forstjelligt beskattede, vil man komme til det Resultat, at hvis alle Leiligheder paa 80 □ Alen skulde fritages for Skat, vilde Staten miste 20,000 Rd. i Bygningsafgift, og Communen 34,000 Rd. i Arealstat, hvilket er saa store Summer, at man vel maa tage i Betænkning at gaae ind paa et Forslag i denne Retning. Her er nu ganske vist kun Spørgsmaal om Leiligheder udenfor Voldene, men hvor stort deres Tal er, er ganske ukendt. Det kan kun være en Deel af dem, hvorom her er Tale, men det vil dog sees, at det her gjælder om meget betydelige Summer, og i alle Tilfælde om Summer, om hvis Størrelse man ikke kan have nogen Overfugt. Her er ikke alene Tale om at give Skattefrihed til allerede indrettede Eiendomme, der nu svare fulde Skatter, men ogsaa om at give den til de fremtidige, om hvis Skatter man ikke har kunnet anstille nogen Beregning, medens det for Stat og Commune er af største Vigtighed, at Indtægterne slige med den stigende Befolkning, og det synes derfor heller ikke rigtigt i denne Henseende at affære en saadan Udsigt til Forøgelse af Indtægterne. Det vil ogsaa sees, at Familier med 4, 5 til 600 Rd. Indtægt, der maae antages at ville behoe saadanne Leiligheder, høre til dem, der ellers maae udrede Skat, og paa Landet er Minimum sat meget lavere, men det vilde dog være urimeligt, at

man, naar de forøvrigt ere istand til at udrede Skat, paa den anden Side vilde give dem en Moderation, der omtrent vilde svare til, hvad man paalægger dem i Indkomstskat. — Naar Mindretallet har udtalt, at vi kun ved at gaae til 80 □ Alen, vilde faae Leiligheder paa to Bærelser og Kjøkken, da forholder dette sig ikke saaledes, thi efter hvad der er mig meddeelt, kunne ogsaa Leiligheder paa 64 □ Alen paa en ganske hensigtsmæssig Maade indrettes, saaledes at de komme til at bestaae af to Bærelser og Kjøkken. Naar nemlig det ene Bærelse bliver 5 + 7 Alen, altsaa 35 □ Alen, kan dertil føies et Bærelse af den halve Størrelse, naar det bygges saaledes, at den Halvdeel, der svarer her til, gaaer til en anden Leilighed, og der vil da blive Plads til et Kjøkken paa $11\frac{1}{2}$ □ Alen, hvortil endelig kan føies et Pulsterkammer eller et mindre Aflukke paa Loftet, hvoraf der ikke svares Skat. Saaledes kan man indrette ganske tjenlige Boliger paa 64 □ Alen med to Bærelser, men naar Leiligheden gjøres noget mindre, vil den kun komme til at indeholde 1 Bærelse og Kjøkken. — Her foreligger fremdeles et Forslag til en Forandring i Udvalgets Fleertals Forslag, saaledes at den Skattelettelse, Udvalget har foreslaaet, ikke skulde være vedvarende, men begrændset til 25 Aar for de allerede nu opførte Bygninger fra 1ste Januar 1866 at regne, og for dem, der herefter blive opførte, fra den Tid at regne, da de sættes i Skat. Dette Forslag har ikke været Gjenstand for Overveielse i Udvalget, men jeg for mit Bedkommende kan kun tilraade, at man ikke antager det. Der var vistnok saavel under 1ste Deel af anden som under første Behandling Spørgsmaal om kun at udsætte denne Skattelettelse for nogle faa Aar, indtil de vanskelige Forhold, der nu ere tilstede, havde udjevnet sig, men man kom derved til den Betragtning, at dette ikke vilde nytte Noget; at love en kortvarig Skattefrihed vilde ikke have nogen Virkning, naar de Bedkommende maatte vente om faa Aar at blive satte i Skat. Her er ganske vist foreslaaet et længere Tidsrum, men det er paa den anden Side saa langt, at det virkelig nærmer sig til en vedvarende Skatteestergivelse. Naar en Eiendom først i 25 Aar har været skattefri, og i det Hele er indrettetpærefter,